

Bijeenkomst jong theosofen in Bhowali: de vlam van theosofie opnieuw bekijken

Iris Schep

Iris Schep (27) is recent lid geworden van de Theosofische Vereniging in Nederland (TVN), maar nu al erg enthousiast. Ze werkt momenteel in de keuken van het restaurant van de Landmarkt in Amsterdam.

Ken je het? Dat, als je de oven open doet, de hete lucht je gezicht overvalt? Stel je dan eens voor om in die hete lucht te wonen. India is in de maand juni een levensgrote oven geworden. Terecht vluchtten we daarom voor de derde zomerbijeenkomst van de *World Federation of Young Theosophists* (WFYT) de bergen in. De bijeenkomst werd gehouden in het *Bhowali Himalayan Centre* van de Theosophical Society (Adyar), gelegen in de kleine bergplaats Bhowali aan de voet van het Himalaya gebergte.

Het centrum was ooit het thuis van Swami Anand (1887 - 1976), een Indiase monnik, schrijver en activist die nauw betrokken was bij de onafhankelijkheidsbeweging van Mahatma Gandhi. Het verhaal gaat dat hij het niet prettig vond als mensen hun respect wilden tonen door traditiegetrouw zijn voeten te kussen of aan te raken. Hij zei tegen de mensen die dat deden: 'Waarom alleen die van mij?'

Met behoud van de spirituele sfeer van de oude ashram is het centrum gebouwd met faciliteiten die geschikt zijn voor studie, meditatie en om retraite te houden.

The Himalayan Study Centre in Bhowali

De bijeenkomst

Uit verschillende hoeken van de wereld kwamen we bij elkaar. De 29 deelnemers kwamen uit Estland, Colombia, Mexico, Spanje, de Filipijnen, Singapore, Australië,

Zwitserland, Italië, verschillende gebieden in India en ikzelf natuurlijk uit Nederland. Bijzonder om te merken was dat er vanaf het begin een gemoedelijk sfeertje hing. De ongemakkelijkheid die vaak heerst bij de eerste momenten van een bijeenkomst was niet te proeven. De bijeenkomst duurde vijf dagen, waarbij we de dag begonnen met een *puja* (hindoeïstisch offerritueel), meditatie of yogasessie. In de middag was een lezing van Shikhar Agnihotri over een theosofisch onderwerp en in de namiddag sloten we af met een workshop. Het programma in de ochtend en namiddag werd steeds door iemand anders uit de groep geleid, wat voor een fijne en ongedwongen 'vóór-en-dóór' sfeer zorgde. Hoewel we van heinde en verre kwamen om elkaar eindelijk in levende lijve te spreken, heerste er voor één avond en ochtend een doodse stilte. Een onderdeel van het programma was een zeer verkorte – minder strenge – stilte retraite, waarbij iedereen vrij was om die stilte zelf in te vullen. Zo werd er in dezelfde ruimte, en vlak naast elkaar, gemediteerd, yoga (*asana's*) beoefend, gelezen, geschreven en getekend. Allen gefocust op een eigen manier van introspectie, in stilte bij elkaar.

Thema

Het thema van dit jaar was *The flame of theosophy – revisiting the fundamentals*, in het Nederlands vertaald: *De vlam van theosofie – het opnieuw bekijken van de grondbeginselen*. Wat wordt hiermee bedoeld? En wat doet een vlam eigenlijk? Een vlam geeft licht in het donker en is een bron van warmte. Het reinigt en brandt weg, zodat er ruimte ontstaat voor nieuw leven. De vonken vormen nieuwe vlammen als de fundering geschikt genoeg is om op te branden.

'Opnieuw bekijken' betekent niet het standvastig vasthouden aan wat wás. Of het opnieuw uitvinden ván. Het betekent opnieuw bekijken, respecteren en toevoegen. Het blijven herschrijven van hetzelfde, met telkens een andere pen die passend is voor die tijd.

We gingen terug naar de oorsprong en de welbekende onderwerpen binnen de theosofie kwamen aan bod. Zo hebben we het gehad over karma, de kracht van gedachten, occulte wetenschap versus moderne wetenschap, de verschillende gebieden en lichamen, leven na de dood, het ontstaan van de kosmos, dromen, holistische gezondheid en we ontkwamen er niet aan om het ook over de uitdagingen van nu te hebben.

Uitdagingen

Maatschappelijke onderwerpen als schermverslaving, sociale media, milieuvervuiling, materialisme en polarisatie staan al jaren in de krant, maar zijn nog steeds erg relevant. Een quote uit de presentatie van Shikhar die mij is bijgebleven:

De belangrijkste milieuproblemen zijn egoïsme, hebzucht en apathie... en om die aan te pakken hebben we een spirituele en culturele transformatie nodig en wij (advocaten) en wetenschappers weten niet hoe we dat moeten doen (James Gustave Speth, milieuadvocaat)

In een workshopmiddag hebben we in groepjes gebrainstormd over wat we kunnen doen. Eén van de deelnemers heeft een eigen restaurant op de Filippijnen. Hij is een praatgroep begonnen met zijn werknemers (en vrienden ván), waarin ze het

over 'mainstream' onderwerpen hebben waar (jonge) mensen mee zitten. Langzamerhand gaan ze steeds meer richting spirituele onderwerpen, op een laagdrempelige manier. Ik vind dit inspirerend. Iemand anders opperde dat problemen lokaal aangepakt moeten worden en dat er geen kant-en-klaar

antwoord is. Zelf denk ik dat het 'probleem' niet lokaal kan dan in onszelf. Waar in ons dagelijks doen en laten zit de hebzucht of het egoïsme nog verstopt? Is het onze plicht, als je kennis hebt van de eeuwige wijsheid, om dagelijks ons (liefdevolle) bewustzijn te schijnen op de donkere, 'minder leuke', kanten van onszelf die we allemaal bezitten?

Nu weer thuis

Verwelkomd door de Nederlandse regen kijk ik met dankbaarheid terug op de bijeenkomst. Het kleine vlammetje in mij is iets groter geworden en de fundamentele alomvattende ongrijpbare eeuwige wijsheid ietsje begrijpelijker. Op naar volgend jaar, wat een thuiswedstrijd zal worden in Naarden. Ik kijk ernaar uit.

